

чивтъ работни волове; за петъ франка единъ овентъ, и двѣ кози за стойността на една овца. Различнитѣ домашни птици, особено кокошки и пуйки, тамъ сж въ такова изобилие, щото за една плащатъ 25 или 50 сантима, — и могатъ да си покриватъ разноскитѣ при каранието на тѣзи животни въ Цариградъ, кждѣто ги испращатъ цѣли стада отъ 1,500 до 1,800 танета, подъ надзора на двама конника. — Въ оня день, когато България захвани да се радва на такова управление, което да обезпечава до негдѣ капитала и лицата, многочисленнитѣ пространства, които сега сж прѣдоставени да се опустошаватъ отъ козитѣ и други разни добитѣци, ще се подхвърлятъ на обработване и ще бждатъ въ състояние да прѣхранятъ три, а може би и петъ пѣти по многочисленно население отъ сегашното“.

— Едно врѣме селянитѣ живѣяли на групи въ семейни общини или *задруги*; но индивидуалнитѣ стремления на нашата епоха подкопаватъ тѣзи учрѣждения и водятъ къмъ тѣхното изчезване. Обаче, Каницъ видѣлъ много задруги въ селата къмъ сѣверъ отъ Балкана. Ето неговото описание на *задругата*, въ която той намѣрилъ гостоприемство въ селото Сухиндолъ; „Семейството се състояло отъ четири поколѣния, съединени подъ властта на старѣя. — Снахата, като удовяла, останала съ шестъ дѣца въ общината. Укорнитѣ думи по адреса на тещитѣ, които се повтарятъ на всѣкждѣ, отъ Австралия до Англия, нѣматъ сполука между южнитѣ славяни, и българитѣ не практикуватъ албанската поговорка, ужъ че: „теща въ кѣщи като шалъ отъ тръни въ гората“. Старѣя прѣкъсва всички прѣспирни. Той строго управлява общия чифликъ, който обикновенно завзема голѣмо пространство. Чифлика на тоя стопанинъ въ Сухиндолъ ималъ четири стаи за живѣние, много хамбари за жито и ечемикъ, яхъри за добитѣкъ и дребни постройки. Живѣлищата, въ които стоели отдѣлно младитѣ семейства, се намирали до домѣтъ, който билъ общъ за всички членове на фамилията. Тоя общъ домъ се състои обикновенно отъ *rez-de-chausée*, надъ изба, въ която държатъ вино, масло и месо; въ етажа за живѣние води стѣлба, която се дозира до